

stk. 4, i protokol nr. 2 til Europaaf-talen? Såfremt Domstolen besvarer dette spørgsmål benægtende, anmodes om fortolkning af følgende spørgsmål:

- 2) Skal bestemmelsen i nr. 1) i den del af bilag V, der omhandler konkurrencereglerne, til akten om vilkårene for Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union fortolkes således, at den pågældende statsstøtte er en »ny statsstøtte« som defineret i dette bilags nr. 1), stk. 2? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, finder bestemmelserne i artikel 107 TEUF og 108 TEUF (artikel 87 EF og 88 EF) om statsstøtte samt bestemmelserne i forordning nr. 659/1999 ⁽¹⁾ da anvendelse på sådan »ny støtte«?
- a) Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, anmodes om besvarelse af følgende spørgsmål: Skal bestemmelserne i nr. 1) i bilag V til tiltrædelsesakten fortolkes således, at de kompetente nationale myndigheder ikke kan iværksætte en tilbagesøgning af en statsstøtte som den i hovedsagen omhandlede, før Kommissionen har truffet en afgørelse, ved hvilken den pågældende statsstøtte erklæres for uforenelig med fællesmarkedet?
- b) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende: Skal Kommissionens afgørelse af 15. december 2009, der er blevet forelagt Varhoven administrativen sad (den øverste forvaltningsdomstol), betragtes som en negativ beslutning vedrørende ulovlig støtte som omhandlet i artikel 14 i forordning nr. 659/1999?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Sag anlagt den 31. maj 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik

(Sag C-269/11)

(2011/C 232/31)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved L. Lozano Palacios og M. Šimerdová, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 306-310 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, idet den har tilladt, at rejsebureauer i medfør af paragraf 89 i lov nr. 235/2004 om merværdiafgift anvender særordningen for rejsebureauer på levering af tjenesteydelser til andre end rejsende.
- Den Tjekkiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I Den Tjekkiske Republik finder den momssærordning for rejsebureauer, der blev indført ved artikel 306-310 i Rådets direktiv 2006/112/EF, ikke alene anvendelse på leveringer af ydelser mv. fra rejsebureauer til rejsende, men også på leveringer til andre personer end rejsende. I henhold til paragraf 89 i lov nr. 235/2004 om merværdiafgift finder særordningen i Den Tjekkiske Republik ligeledes anvendelse, når en rejseydelse leveres til en juridisk person, der videresælger denne ydelse til andre rejsebureauer. Dette er efter Kommissionens opfattelse i strid med bestemmelserne i artikel 306-310 i Rådets direktiv 2006/112/EF, hvorefter særordningen for rejsebureauer alene finder anvendelse i de tilfælde, hvor rejseydelsen leveres til en rejsende. Ordlyden af artikel 306-310 i Rådets direktiv 2006/112/EF og det formål, som søges nået ved disse bestemmelser, støtter Kommissionens opfattelse.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Symvoulis tis Epikrateias (Consiglio di Stato, Grækenland) den 31. maj 2011 — Techniko Epimelitirio Ellados (TEE) m.fl. mod Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis, Metaforon kai Epikoinonion og Oikonomias kai Oikonomikon

(Sag C-271/11)

(2011/C 232/32)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Symvoulis tis Epikrateias

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Techniko Epimelitirio Ellados (TEE), Syllogos Ellinon Diplomatouchon Aeronafpigon Michanikon (SEA), Alexandros Tsiapas, Antonios Oikonomopoulos, Apostolos Batategas, Vasileios Kouloukakis, Georgios Oikonomopoulos, Ilias Iliadis, Ioannis Tertigkas, Panellinios Syllogos Aerolimenikon Ypiresias Politikis Aeroporias, Eleni Theodoridou, Ioannis Karnesiotes, Alexandra Efthimiou og Eleni Saatsaki

Sagsøgt: Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis; Metaforon kai Epikoinonion; Oikonomias kai Oikonomikon (Ministeriet for indre anliggender, offentlig administration og decentralisering, ministeriet for transport og kommunikation og ministeriet for økonomi og finanser)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Har den nationale lovgiver i henhold til artikel 2 i forordning (EF) nr. 2042/2003, sammenholdt med bestemmelsen i sektion B, subpart I, M.B.902(b)(1), i bilag I til forordningen og i lyset af bestemmelserne i sektion B, subpart A, AMC M.B.102(c)(1) (nr. 1.1— 1.4, 1.6, 1.7) i bilag I til EASA's afgørelse nr. 2003/19/RM/28.11.2003 om acceptable måder at overholde bestemmelserne i forordning nr. 2042/2003 på, mulighed for i forbindelse med

- fastsættelsen af supplerende foranstaltninger til gennemførelse af forordningen at opdele luftfartøjsinspektionsarbejdet med henblik på kontrol af luftfartøjets overholdelse af de gældende luftdygtighedskrav mellem flere kategorier/faggrupper af inspektører, idet hver enkelt af disse kun udfører kontrol af en konkret del af luftfartøjets luftdygtighed? Er navnlig en national bestemmelse som den, der er omhandlet i denne sag, hvorved der indføres luftdygtighedsinspektører (Airworthiness and Avionics Inspectors), flyveoperationsinspektører (Flight Operations Inspectors), kabinesikkerhedsinspektører (Cabin Safety Inspectors) og licensinspektører (Licensing Inspectors), i overensstemmelse med forordning nr. 2042/2003?
- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, skal bestemmelsen i sektion B, subpart I, M.B.902(b)(2), i bilag I til forordning (EF) nr. 2042/2003 da fortolkes således, at en person, som har til opgave at udføre inspektion af luftfartøjers luftdygtighed inden for kun et konkret område heraf, skal have fem års erfaring inden for alle de områder, der vedrører sikring af luftfartøjets vedvarende luftdygtighed, eller er det tilstrækkeligt med fem års erfaring inden for de konkrete arbejdsopgaver, som den pågældende har fået overdraget, og den ekspertise, denne er i besiddelse af?
 - 3) Såfremt det foregående spørgsmål besvares med, at det er tilstrækkeligt med fem års erfaring inden for de konkrete arbejdsopgaver, som inspektionspersonalet har fået overdraget, er kravene i ovennævnte bestemmelse i sektion B, subpart I, M.B.902(b)(1), i bilag I til forordning (EF) nr. 2042/2003, som fastsætter, at eftersynspersonalet skal have »mindst fem års erfaring inden for vedvarende luftdygtighed«, da dækket af en national bestemmelse som den, der er relevant i denne sag, som fastsætter, at luftdygtighedsinspektørerne (Airworthiness and Avionics Inspectors), som er ansvarlige for tilsyn med og kontrol af luftfartøjsmateriel, godkendte vedligeholdelsesorganisationer samt luftfartsselskaber, i henhold til reglerne i ICAO's manual, dok. 9760, skal have mindst fem års værkstedserfaring med vedligeholdelse af luftfartøjer og have arbejdet med vedligeholdelse af luftfartøjer?
 - 4) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er en national bestemmelse som den, der er relevant i denne sag, som sidestiller indehaverne af et luftfartøjsvedligeholdelsescertifikat i henhold til del-66 (bilag III) i forordning (EF) nr. 2042/2003, med personer med en flyveuddannelse fra en højere læreanstalt, og fastsætter, at begge kategorier for at kunne få certifikat som luftdygtighedsinspektør skal have værkstedserfaring med vedligeholdelse af luftfartøjer, da i overensstemmelse med ovennævnte forordning?
 - 5) Skal der i henhold til bestemmelsen i sektion B, subpart I, M.B.902(b)(1), i bilag I til forordning nr. 2042/2003, sammenholdt med bestemmelsen i sektion B, subpart A, AMC M.B.102(c)(1), nr. 1.4 og 1.5, i bilag I til EASA's afgørelse nr. 2003/19/RM/28.11.2003 om de acceptable måder, hvorpå der kan udvises overensstemmelse med forordning nr. 4042/2003, ved fem års erfaring inden for vedvarende luftdygtighed forstås praktisk erfaring, som kan være opnået som led i studier med henblik på en relevant akademisk uddannelse, eller udelukkende erfaring, som er erhvervet under omstændigheder med faktisk arbejde uafhængigt af studier og efter afslutningen af studierne og den relevante uddannelse?
 - 6) Omfatter udtrykket fem års erfaring inden for vedvarende luftdygtighed i ovennævnte bestemmelse i forordning nr. 2042/2003's forstand ligeledes erfaring, som er opnået gennem arbejde med inspektion af luftfartøjers luftdygtighed på et tidligere tidspunkt, dvs. før den pågældende forordnings ikrafttræden?
 - 7) Skal bestemmelsen i sektion B, subpart I, M.B.902(b)(2), i bilag I til forordning nr. 2042/2003 fortolkes således, at en person, som er indehaver af et luftfartøjsvedligeholdelsescertifikat i henhold til del-66 (bilag III til forordning nr. 2042/2003), for indledningsvis at blive udvalgt til inspektør skal have gennemgået en efteruddannelse i emner inden for luftfartøjers luftdygtighed, før denne udvælges, eller er det tilstrækkeligt, hvis den pågældende gennemgår en sådan efteruddannelse efter udvælgelsen, og før denne påbegynder arbejdet som inspektør?
 - 8) Kan bestemmelsen i sektion B, subpart I, M.B.902(b)(3), i bilag I til forordning nr. 2042/2003, som bestemmer, at tilsynspersonalet skal have opnået »en formel uddannelse i vedligeholdelse af luftfartøjer«, fortolkes således, at en uddannelsesordning, som er fastlagt af den nationale lovgiver og har nedenstående karakteristika, udgør en sådan uddannelse: i) uddannelsen gives, efter at en person er blevet udvalgt til inspektør på grundlag af rent formelle kvalifikationer, ii) uddannelsen varierer ikke i forhold til de personers formelle kvalifikationer, som indledningsvis er blevet udvalgt til inspektører, og iii) denne uddannelsesordning omfatter hverken procedurer og kriterier for bedømmelse af eleven eller en afsluttende prøve efter uddannelsens afslutning for at konstatere, om den har været fyldestgørende?
 - 9) Skal bestemmelsen i sektion B, subpart I, M.B.902(b)(4), i bilag I til forordning nr. 2042/2003, hvorefter luftdygtigheds eftersynspersonalet skal have opnået »en stilling, der omfatter relevante ansvarsområder«, fortolkes således, at personen skal have opnået en sådan stilling for at kunne certificeres som inspektør i den forstand, at denne skal have opnået en sådan stilling i sin tidligere beskæftigelse? Eller skal ovennævnte bestemmelse i forordning nr. 2042/2003, sammenholdt med bestemmelsen i sektion B, subpart A, AMC M.B.902(b)(3), i bilag I til EASA's afgørelse nr. 2003/19/RM/28.11.2003, fortolkes således, at en person, efter indledningsvis at være blevet udvalgt til inspektør, skal indsættes i en stilling med ansvarsområder inden for luftdygtigheds eftersyn, således at denne kan give en bindende underskrift for denne myndighed?

10) Såfremt den nævnte bestemmelse i sektion B, subpart I, M.B.902(b)(4), i bilag I til forordningen har den anden af de to ovennævnte betydninger, kan forordningens krav da anses for at være opfyldt, ifølge denne betydning, med en nationalretlig bestemmelse, der fastsætter, at der udstedes certifikat til inspektøren efter den teoretiske og praktiske uddannelse, hvorefter denne kan udføre inspektioner med kontrol af luftfartøjers luftdygtighed og være eneunderskriver af inspektionspapirerne med en for den kompetente myndighed bindende underskrift?

11) Såfremt ovennævnte bestemmelse i sektion B, subpart I, M.B.902(b)(4), i bilag I til forordning nr. 2042/2003 har den anden af de to ovennævnte betydninger, er en national bestemmelse som den, der er relevant i denne sag, og som fastsætter, at det i forbindelse med den indledende udvælgelse af en person til luftdygtighedsinspektør er ønskværdigt, at den pågældende tidligere er avanceret til »en højere stilling inden for vedligeholdelse af luftfartøjer«, i overensstemmelse hermed?

12) Havde den nationale lovgiver i henhold til forordning (EF) nr. 2042/2003, som ikke regulerer spørgsmålet, om og under hvilke betingelser de personer, som før forordningens ikrafttræden udførte opgaver som inspektør vedrørende kontrol af luftfartøjers luftdygtighed, har ret til at fortsætte med udøvelsen af disse opgaver efter denne forordnings ikrafttræden, pligt til at bestemme, at personer, som udførte opgaver som inspektør ved ovennævnte forordnings ikrafttræden (eller tidligere), automatisk skulle have udstedt nyt certifikat som inspektør uden først at gennemgå en udvælgelses- og bedømmelsesprocedure? Eller skal ovennævnte forordning nr. 2042/2003, som har til formål at forbedre lufttransportssikkerheden og ikke at sikre de arbejdstageres faglige rettigheder, som er ansat hos medlemsstatens myndighed med ansvar for eftersyn af luftfartøjers luftdygtighed, fortolkes således, at den blot giver medlemsstaterne mulighed for — hvis de anser dette for hensigtsmæssigt — at fortsætte med at beskæftige personer, der udførte inspektion før ovennævnte forordnings ikrafttræden, som inspektører til kontrol af luftfartøjers luftdygtighed, selv om disse personer ikke har de kvalifikationer, som kræves i den pågældende forordning, også set i lyset af den relevante bestemmelse i sektion B, subpart A, AMC M.B.902(b)(4), i bilag I til EASA's afgørelse nr. 2003/19/RM/28.11.2003?

13) Såfremt det medgives, at medlemsstaterne i henhold til forordning (EF) nr. 2042/2003 har pligt til automatisk at udstede nyt certifikat, uden en udvælgelsesprocedure, til personer, som udførte opgaver som inspektører før den nævnte forordnings ikrafttræden, er en nationalretlig bestemmelse som den, der er relevant i denne sag, hvorefter disse personer for at kunne få udstedt et nyt certifikat som inspektører i praksis skal have udført opgaver som inspektører, ikke på tidspunktet for forordningens ikrafttræden, men på tidspunktet — som var senere — for den pågældende nationalretlige bestemmelses ikrafttræden, da i overensstemmelse med denne forordning?

Sag anlagt den 9. juni 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Hellske Republik

(Sag C-293/11)

(2011/C 232/33)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou og C. Soulay)

Sagsøgt: Den Hellske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Hellske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 306-310 i direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾, idet den har anvendt momssærdordningen for rejsebureauer i tilfælde, hvor rejsetjenesteydelserne sælges til en anden person end den rejsende.

— Den Hellske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ordningen for rejsebureauer finder kun anvendelse på tjenesteydelser, der leveres direkte til de rejsende, i henhold til direktivets affattelse på hovedparten af sprogene. Selv den engelske version, der et enkelt sted anvender udtrykket »kunde« (»customer«), ville ikke give nogen mening, hvis den ikke udelukkende fandt anvendelse på rejsende. Den samme konklusion følger af en samlet læsning af alle de relevante bestemmelser (systematisk fortolkning). En historisk fortolkning fører til samme resultat, eftersom momsdirektivet blot kodificerede »sjette direktiv uden at ændre dets indhold«. Med hensyn til en formålsfortolkning bemærkes, at dobbeltbeskatning af bureauer i bestemte medlemsstater ikke er tilladt (ved udelukkelse af fradrag i tilfælde af en udvidet anvendelse af ordningen for rejsebureauer). En mangel ved direktivet kan ikke afhjælpes af en enkelt medlemsstat uden en officiel ændring af direktivets tekst.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 11.12.2006.

Sag anlagt den 10. juni 2011 — Den Italienske Republik mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-295/11)

(2011/C 232/34)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, og avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union